

הפנתר השחור

תאריך: 11.3.72	הודעת בריתם היששית רחוב תברת משניות 10 קל. ירושלים	גליק מספר 2 החומר לפרט אחת	כתובת המערכת ת. ר. 3742 ירושלים	כוכבי שמש
----------------	---	-------------------------------	------------------------------------	-----------

החליט

העם

רק לא עליית!

בגליון זה:

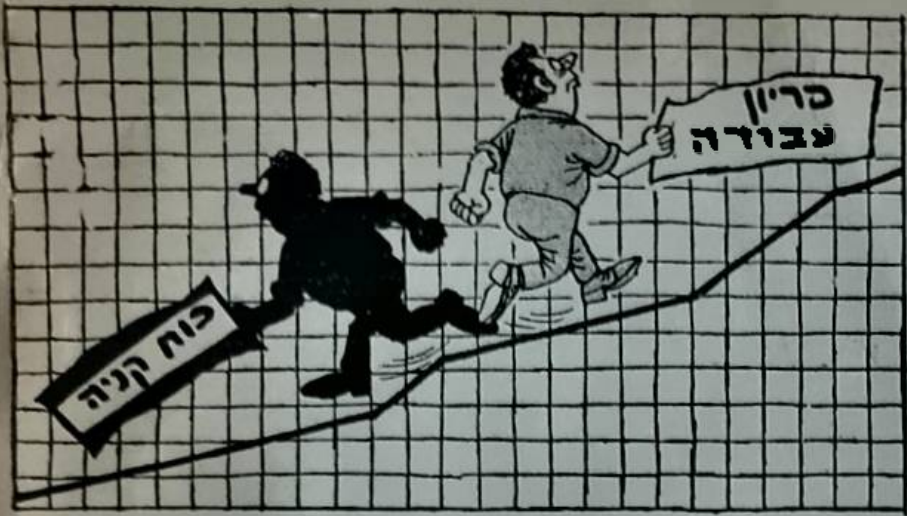
- 2 צמוד ✧ צריק לננות את הטקטיקה
- 3 צמוד ✧ אל הצעיר החושב
- 6 צמוד ✧ הציונות לאן?
- 7 צמוד ✧ קטצי איתנונות 1972
- 8 צמוד ✧ זה שמה זה?
- 10 צמוד ✧ טחנות הצדק
- 11 צמוד ✧ כותבים לנו...
- 12 צמוד ✧ אל הקורא
- 13 צמוד ✧ האשכנזי הצפוק
- 14 צמוד ✧ מה נשמע בכנתריק?
- 15 צמוד ✧ מטרותנו
- 16 צמוד ✧ מאבה מותר?

זעקת העונש:

צריך לשנות את הטקטיקה

השביתה לא מרתיעה מספיק

מאבקם של פועלי עלית נמשך זה כשבועיים. מזכיר ההסתדרות יצחק בן אהרון, קרא לפועלי ישראל לתרום כספים למען פועלי עלית, קריאה זו הינה לעג לרש, פועלי עלית אינם זקוקים לנדבות, בידהם נמצא מפעל ריוחי ועבור "עלית" צריך לשנות את שיטת עקרון השביתה שנהוג היום ובמקום זה להתחיל מיד להפעיל את המפעל, כשאת ההכנסה מחלקים בין העובדים, בקיצור על העובדים להוציא צו ריתוק נגד מעבידיהם בכך יוכל בן אהרון לעזור, אם יש לו האומץ לכך.

אל פועלי עלית!

תהא דעתכם על הפנתרים השחורים אשר תהיה, דעו לכם כי הפנתרים תומכים תמיכה מלאה במאבקכם, הדרישות שהועלו על ידכם נראות לפנתרים כדרישות מנימליות בלבד.

הצדק אתכם!

סופכם לנצח!

אנו פותחים במסע הסברה למענכם בקרב כל קבוצות הפועלים עימם יש לנו קשר.

הפנתרים עומדים לשרותכם, ומחזיקים לכם אצבעות!

"הפנתרים השחורים"

בעלי ביחיר עלית שהיה מפעל קטן והפך למפעל עצום עומדים בתוקף על דעתם שלא להענות לדרישת הפועלים, מעבידים אלו שוכחים בנראה שכל התעצמותם הכלכלית באה מניצולם של הפועלים במפעלם, למרות הביקוש העצום לתוצרתם, מלאים מחסני המפעל במוצריהם, מוצרים שנאגרו הודות לעבודה המסורה של הפועלים, המעבידים בעלית הגיעו לשיא השפלות האפשרית, בעוד הם חיים חיי פאר וזאת, על גבם של פועליהם, הם מסרבים להוריד מעט את את מאונסם בבנש בכדי שהפועלים המעניקים להם את הפאר והרוחה יוכלו לחיות בכבוד משכרם.

הד עקר

מזכיר ההסתדרות מקים רעש סביב נושא השביתה בעלית, נאו עלינו להבהיר כי רעש זה וכל מיני כינויים שהוא מדביק למעבידים, עם כל ההד שהוא סעורר, הוא אינו מסוגל להוביל להישג ממשי, ההד ישאר עקר, קונצרו עלית אינו מפעל בטחוני או חינוני, לכן גם עצמת השביתה נחלשת במקרה זה. לשובתי עלית יש צורך בתמיכת כל הפועלים בישראל, תמיכת הפועלים תבוא על-ידי שביתת הזדהות עם פועלי עלית.

המאבק הוא של כולם

מאבקם של פועלי עלית הוא מאבק של כל העובדים הדפוקים הוא מאבק של כל פועל דפוק נאבק במשך כל ימות השנה, מאבקם של הפועלים הינו מאבק משותף לכל העובדים, והשלטונות וראשי ההסתדרות עשו עד עתה את כל המאמצים להפריד בין העובדים על פי הסיסמה, הפרד ומשול' מדינית הפרד ומשול של השלטונות הוביחה את עצמה, רוב חביעותיהם של העובדים נידחו או נענו באופן חלקי בלבד, ליכוד מאבקם של הפועלים יאלץ את הממשלה והמעסיקים להענות לתביעות מיד ובאופן מוחלט. לכן על הפועלים ללחוץ על ההסתדרות להשבית את העבודה בארץ לאות הזדהות עם פועלי עלית במידה וההסתדרות לא תענה לדרישה על כל הפועלים לשבות לפי וזחלטה ועד העובדים במקום עבודתם.

ה א ר ק

אל הצעיר החושב

תיכונים! סטודנט!

אומרים עליך שאתה אדם חושב. שאכפת לך. שאינך יכול להשלים עם עיוותים ואי-צדק. אתה לומד בבית-ספר תיכון או באוניברסיטה, פטור מדאגת הפרנסה וזמן העול הרובץ על אב למשפחה. עתיד ורוד מצפה לך.

האם חשבת פעם על גורלם של אלה שלא זכו להגיע לתיכון, שלא יתקבלו כחיילים לצה"ל, שלא ילמדו באוניברסיטה? האם חשבת פעם על אלה שנולדו למשפחה מרובת-ילדים השרויה בתנאי עוני, שאת השכלתם העממית קיבלו ב"ביה"ס לעוני" שהוא גם חממה לפשע ולגניון, שכבר בגיל 10 נתפסו בגניבת עוגיות מקונדיטוריה, שבגילך הם בעלי עבר עברייני עשיר: מחלק-הנוער, קצין-מבחן, מוסד-סגור, כלא, וכלואים הם במעגל היאוש: סמים, זריקות, גסיזן הת-אבדות...?

אנו — "הפנתרים השחורים" — החלטנו לפנות אליך ישירות, צעיר חושב, כיון שאמצעי-התקשורת הרשמיים הוכיחו את עצמם כ"טלפון שבור". לפתע גילינו כי מרביתם — ובעיקר העיתונים היומיים — בשלטים בידי גורמים פוליטיים, שאינם מוקדים את האתיקה המקצועית.

אותם גורמים פוליטיים מבינים עתה, לאחר שנה של פעילות הארגון, כי "הפנתרים השחורים" אינם עוד קוריוז הולף כתופעת אורי גלר שהכניסה בזמנו את המדינה לבולמוס.

האהדה העצומה לה זוכים הפנתרים בכל סקטור, ובמיוחד בשכונות-העוני ובצה"ל, — אהדה חסרת תקדים מאז קום המדינה — הפכה את התייחסותם הקלילה של אותם גורמים פוליטיים להתייחסות חודנית. טכס "ברית-המילה" של בנו של חבר הארגון לשעבר אלי אביכזיר, זכה למאמר-מערכת (!!!) ב"ידיעות אחרונות" כיון שלמרבית שמחתו של העורך הופיע בטכס גם ר' עמרם בלוי, מנהיג נטורי-קרתא עורך "ידיעות אחרונות" ניצל את ההזדמנות כדי להו כיה למאה-אלף קוראים שהפנתרים השחורים כרת בריו: בוליוזת (!?) עם נטורי-קרתא, וזה הר "מוכח" את טענתו הידועה: "הפנתרים השחורים הם ארגון הבלני במטרתו — כמטרת נטורי-קרתא — לחבל במדינה. הרצל רוזנבלום, העורך השוטה, לו רצה לדעת ואף נמנע מלספר לקוראיו, שר' עמרם בלוי קשור בסך הכל ביהסיי-שכנות עם אלי אביכזיר וכידיד המשפחה הופיע בטכס. ידיעה מגמתית זו זכתה למאמר-מערכת בעיתון הנפוץ ביותר במדינה! לעומ זאת, מעצם של כעשרה מחברי הארגון שמכרו את "הפנתר השחור", והחרמ תגליונות — לא זכו כלל להגיע לידיעת קוראי "העיתונים האובייקטיביים". אל הן רק דוגמאות אחדות המאפיינות שיטה. אכן, יש מי שקובע מה ראוי לך לדעת, ומה לא.

אישי-מיסד בכיר ששמע על כוונתנו לפעול

כך הם חיים:

שניים בנויטה!

ו... שניים בלול

דבר באחת המפלגות ותפסיק להטריד את מצפונך בשאלות ובהרהורים.

תיכונים! סטודנט!

אם אתה חושב, אדם שאכפת לו, מי שמשולל פחד-גטו ותפיסת-עולם גלותית, אתה חייב לשאול את עצמך:

מדוע הם פוחדים שניצור קשר אתך?

מדוע הם מנסים למנוע כל קשר כזה תוך סילוף מאבקנו האמיתי והשמצתו גם באמצעות דיווח עיתונאי "אוב-ייקטיבי"?

איזו אמת הם מנסים לטשטש?

צעיר חושב!

בפינה זנוחה של רחוב ירושלמי — חיה משפחה יעיש ועונו בת 14 נפשות, המתגוררת בדירת חדר-וחצי, כשהמטבח ובית-השימוש נמצאים בתא אחד של שני מטרים מרובעים.

הנה מה שכותבת העובדת הסוציאלית בדו"ח רשמי על המשפחה:

"הצפיפות גדולה. אין מקום להצבת מספיק מיטות לכל ילד והם נאלצים לישון יחד במיטה אחת. הצפיפות רבה והתנאים הסניטריים מגבירים את התחלואה. לדי המשפחה חולים לעתים קרובו ומאושפזים תכופות: בתי חולים. כתוצאה מכך הילדים נעדרים מבית-ספר ונחשלים בלימודיהם. לפני חודשים מספר הות-פה כל המשפחה במחלת עור מדבקת בגרדת. למרות טיפול הרפואי שהוגש לכל בני הבית — המחלה זרה ונשנתה בגלל הצפיפות הרבה. המחלה מהווה וקד להדבקה לסביבה הקרובה..."

ובהמשך הדו"ח:

"בחדר אחד ישנים 9 ילדים. בחדר השני — ה-זא. ראיתי אותם נערכים לשינה. לילדים ישנים על הרצפה ממש, כשמתחתם שמיכה דקה בלבד. מחוסר זקום — 2 ילדים שוכבים על הרצפה ומכניסים את רגליהם מתחת לארון, משום שאין מקום להתמתח... המשקופים ומסגרות העץ של הדלתות חלולים ומתהווים קן לשרצים, פשפשים ושממיות. בעת ביקורי ראיתי

(תמשך בעמוד הבא)

מטבח עניים.

אל הצעיר החושב (המשך)

שכונת עוני.

לאן הולך

תקציב

המדינה?

כיצד הודגים הילדים חולדה (בגודל חתלתול) "הת-
רועצה כחדרים..."

ובסוף הדו"ח קובעת העובדת-הסוציאלית:

"ההלפת הדירה של המשפחה הנ"ל הכרחית, כי
אחרת אין תקוה להבראתה ולשיקומה ואין תקוה להת-
דמות הילדים..."

דירתה של משפחה ועוננו לא הוחלטה. היא גם
לא תהולף בעתיד. לדי המשפחה ימשיכו לחירקב ב-
תנאים כאלה עד סוף ימיהם.

צעיר חושב!

כחצי-מיליון אזרחים במדינת ישראל חיים בתנאים
דומים. כמעט כולם ממצא מזרחי. אבל משטר-
ההזנחה כל גולדה אינו מתרגש ממצב זה. הוא חי
בעננים. הכר ספיר הכריז לא-אחת: "אין עוני בישראל"
גולדה מאיר הכריזה בראיון ב"לה-מונד" (15
אוקטובר 1971): "הם (עדות המזרח) — פרימיטיבי-
ביים. הבאנו להם פיג'אמות — עשו מהם דגלים",
ואילו כר השיכון, זאב שרף, טען שהמשפחות האלה —
ובני עדות המזרח בכלל — אשמים במצב "כיוון שהם
מבזבזים את כל כספם על תגיגות וחתונות".

יערש ועוננו עלה לארץ ממרוקו. הבן הבכור שלו
הוא חייל, המשרת עכשיו בתעלת-סואץ. גורלם של
ילדי-ועוננו — ומאות אלפים כמותם — ידוע כבר
עכשיו:

הם יהיו עבריינים או "פועלים שחורים"; ועוננו
איננו עוד הם כל אדם או משפחה. זהו מושג. ממשלת
גולדה מעודדת ריבוי ילודה. האם היא זקוקה לילדי
ועוננו רק כדי יהיו "בשר תותחים"?

אנו — "הפנתרים השחורים" — תבענו מן הממ-
לה לחסל את העוני; תבענו מן הממשלה להעניק
לכל משפחות ועוננו, הורקות עד היום במעברות, ב-
צריפונים, בפהונים, באסבסטונים — אותם תנאים שהיא
מעניקה לעולה-חדש. גם הם עולים! כל מה
כתבענו — הוא שוויון זכויות!

זכינו לאהדה עצומה בקרב מאות-אלפי ועוננים
דפוקים. וכיום כך בנסה גולדה לחסל את ארגוננו.

הקונגרס הציוני מתיימר לדבר בשם העם היהודי.
מדוע ציבור כה רחב של יהודים אינו מיוצג בו? מדוע

קונגרס הציוני. את העובדות שהזכרנו לעיל ביקשנו
ביקשנו להעלות בפני צירי הקונגרס. ביקשנו לספר
לנציגיהם של יהודי התפרצות המזרחיים מיליארים-
לישראל לאן מתעבר כספם הגבוים מהם באמצעות
נפגוף בתמונות עוני.

אבל הם — מארגני הקונגרס, נציגי ממשלה
גולדה — מצעו מאיתנו בתידועים נהליים, כמוכר
זכות בסיסית זו. הם גם אסרו עלינו להפגין כול בנייני
האומה כשמטרתנו היתה כסך הכל למשוך את תשובה
לב הצירים. הם הפעילו קרוב לאלף שוטרים שידכאו
בכוח ובאכזריות את לפגנת המחאה של פנתרים ומאות
סטודנטים-אהודים. הם שלחו לבית-ספר ולתאי-
מעצר — עד לסיום הקונגרס — עשרות מסעדי-
הארגון וסתם עובדי אורח שניקלעו לסביבות בנייני
האומה.

חמור יותר: הם הפעילו את המשטרה — ער
לפני ההפגנה — כדי שתערוך מצוד ומעצרי מנע גוד
הפנתרים. כי הם פחדו שנקלקל להם את ההצגה שהם
ביימו כל כך יפה. שוב נתגלה לעין כל כי המשטרה
משמשת בידי השלטון מכשיר פוליטי מובהק לדיכוי
כל נסיון יעיל של הבעה דעה המסכנת לאותו שלטון.
במשך כל עשרת ימי הקונגרס הם הפעילו בחזר
ביחד בבנייני האומה שתי טלביזיות במעגל סגור
לידו ישבו 24 שעות ביממה. בלשים וצפו על המרחב
יכולנו להצדיק זאת אילו היתה הכוונה לשמור על
שלום הצירים. אבל האם דפיי-הסבר מטעם "הפנתרים"
השחורים" מסכנים את שלום הצירים?

מדוע היינו צריכים להברית דפים אלה בדרכים
מחתרתיות-כמעט מתחת לאפם של הבלשים הפו-
טיים? האם חישבנו לעצמו מישור מה מספר נוסף
החלב — החם שניתן היה להשקות בהן את ילדי
"ישראל השניה" נאותו השקעה כספית שהתשקעה בכך
אמצעי השיטור הסוליטיים?

צעיר חושב!

מה הם מפחדים?

התשובה היא חד משמעית. הקרקע בוערת להם
מתחת לרגליים. לראשונה מזה 24 שנים הונף דג

הגיעו ועוננואים לקונגרס הציוני רק בדמות פועלת-
הנקיון ומנקה-השירותים, שתפקידם לשרת אותך?
צעיר חושב!

האם ידעת שאחוז תמותת התינוקות ב"ישראל
השניה" הכוללת את ועוננואים גדול כמעט פי-שלושה
מאשר ב"ישראל הראשונה"?

האם ידעת שלמעלה ב-5% מילדי ירושלים סובלים
מקדחת-שגרון חמורה (—מחלה הגרמת בעיקר בגלל
תנאי תת דמר, ושוהו אחד היעורים הגבוהים בעולם
של מחלה זו?)

האם ידעת שמכל 100 תלמידים בבית-ס היסודי,
59 הם בני עדות המזרח, אך שיעורם מצטמצם לכ-36%
בבית-ס התיכון, ל-12% באוניברסיטה, ל-4% בין
מקבלי תואר ראשון?

האם ידעת ש-60% מן הזונות — כולן, אגב, באות
משכונות עוני — הן קטינות?

האם ידעת שבחודשיים האחרונים נתגלו בישראל
טרשיזות שתיתות — אוטוקרס, נתיבי-גפס, ורד...
שבהן היו מעורבים אנשי מימשל בכירים בסכום של
קרוב למיליארד לירות?

האם ידעת ששר השיכון, זאב שרף, אמר —
בפליטת-פה — שהוא חושש מגילוי טרשיזות נוספות?
צעיר חושב!

לפני מספר חודשים התקיים בבנייני האומה ה-

מגרש

משחקים

בשכונה, אין.

מענקים

לבנקים יש!

אל הצעיר החושב (המשך)

המאבק. דגל המאיים על שלטונם.

דגל שאף אם לא ערער את שלטונם אחרי שנה וחצי של נפנוף בו — אין ספק שהוא היחיד המסוגל להשמיט להם אותו מידיהם. האור האדום, המאיים, עדיין מהבהב בחלונות הגבוהים. הם מבינים היטב ש"הפנתרים השחורים" אינם הרכב מקרי של מספר צעירים, חלקם עבריינים — לשעבר — משכונת עוני זו או אחרת. הם מבינים היטב שגם אם יתחלף הרכבה הנוכחי של הקבוצה — עדיין יתנוסס הדגל המאיים. כיון שזהו דגלם של מאות אלפי אזרחים במדינת ישראל. הם יודעים איזו סערה חולל "הפנתר השחור", עיתון הארגון. כשהטברת אל תוך כלא תל מונד. הם ראו באיזה קצב נכסף העיתון בשכונות העוני ובעיירות פיתוח.

האם העוני תוצאה של מלחמה?

מה עם אלו המתעשרים כתוצאה מהמלחמה?

בלבד האחראים לספר! זו מלחמתנו! ולבסוף דע לך:

"פנתר שחור" אינו עוד רק בחור ממצא מזרחי שנולד בשכונת עוני זו או אחרת. ושונת את העבריינות.

"פנתר שחור" הוא כל מי שמזדהה עם העקרונות הבסיסיים המנחים את המאבק.

אתה — בעל המצפון. החרד לדמות החברה הישראלית. המוכן לתת יד למאבק הצודק. — גם אתה "פנתר שחור"!

עדות המזרח, "תוספת מילגות לסטודנטים", "שר ספרדי נוסף". איננו מתחננים לקבלת תוספת בעונה הלאומית.

אנחנו בעד חברה צודקת! שאינה משלימה עם מצב של עוני ועיוותים-סוציאליים כה משוועים.

אנחנו בעד חברה שבה לא יהא מקום לדבר על "קידום בני עדות המזרח".

אנחנו בעד חברה שמערכת החינוך שלה לא תצטרך להעניק ציוני סקר "מפלים לטובה" לילדים מעדות המזרח. חברה שבה יחוסלו העוני הקיפוח — שהם

לכן עשו מה הכל כדי לחסל את העיתון.

בעבר, היתה להם תוכנית פשוטה לחיסול "הפנתרים השחורים". לפני הפגנת ה-23 באוגוסט 1971 הם החליטו להפעיל את המשטרה מיד לאחר שהסגנה כדי שתעצור את רוב פעילי הארגון למשך חודשים ארוכים — עד להעמדה לדין — ניצול ודוני זה של החוק סוכל בעקבות התלטות ועד עובדים משותף של 12 מפעלים ממשלתיים — שמרכיב עובדיהם מבני "ישראל השנייה" — להשכיח את העבודה אם תבוצע המזימה.

שתי דוגמאות קטנות.

שתיים — מתוך עשרות.

שתי דוגמאות קטנות המצביעות על העוצמה ה- פוטנציאלית האדירה של "הפנתרים השחורים".

שתי דוגמאות קטנות המכהירות את הסיבה ל- השקעת מאמץ ניכר כל כך בחיסול הארגון. צעיר חושב!

אין לנו כל כוונה לשמור על מונופול כהנהגת המאבק! אנו רואים את עצמנו כשליחים בלבד. שליחים — עד שיבראו שליחים טובים יותר.

חזית המלחמה בעוני מצפה לכל אדם שמצטוו עדיין לא גשתתק.

אנחנו לא בעד "צמצום פערים", "קידום בני

כתבה זו מוקדשת

לתושבי שלומי ומרגליות,

הסובלים בחייהם היום יומיים,

מעוני ותנאי חינוך ירודים.

...אתם הפתרון.

...אנו עובדה...

הציונות לאן?

הממסד הציוני כיום, הינו אבן הנגף בחיי העם היהודי בישראל.

מעברת בת-ים - מתי תחוסל?

בהתפתחות הלאומנות הערבית, ובעוד הלאומנים נאבקים זה בזה החמתח מעמד משושג, שהלך והתרחק נמהיהם סרמת החיים של שאר האוכלוסיה.

היום בשעל הפרק עומדת בעיית הפערים בצורה גלויה ובאפן חר, עתה נגלית לעין העובדה כי בעיתם של רוב היהודים, ובעיקר העניים, לא נפתרה (או אפשר לומר שבעיית תושבי שלומי מרבליות, ראה העין וכו' נפתרה). והרי הציונות נוסדה לפתרון הבעיה היהודית. זאת ועוד, הלאומנות היהודית ערבית באורך המזרח התיכון, הסכה את מדינת ישראל למקום היחיד בעולם שקיימת בו סכנת השמד לעם היהודי, בניגוד לרעיון הציוני שמיסודו בא למתור את בעיית סכנת השמד העם היהודי בעולם.

המצב היום, הוא תוצאה ישירה של פעילות המימסד הישראלי והמימסד הציוני וניאת כי הם עצמם, אינם מאמנים בציונות ומשתמשים בה בגלל התנאות שהיא מעניקה להם.

אחרת אין להבין מדוע המצב עתה במדינה הוא מנוגד, לרעיון הציוני.

לאן, רוצים, המנהיגים, להוביל אותנו?

תוכנית הלימודים היתה מבוססת על החינוך היהודי במזרח ארופה, שלא התאים לספרדים.

כך קרה שעולי שנתיה הראשונות של המדינה סלל כבישים שטפו רצפות וניקו רחובות תמורת שכר רחוק, שחטפיק בקושי, ללחם עוני, כדי שהם המנהלים ואנשי, השירה, יוכלו לנסוע בהם בנוחיות.

העולים נאלצו לבנות בירות פאר כדי שהם, (המנהלים), יגורו שם.

העולים נאלצו, מחיאונים והיכלי חרבות כדי שהם (עולי ארופה), יפתחו בט את תרבותם.

העולים, שטפו רצפות בשרדים, ייצרו צרכי משיר, כדי שרובם יוכלו השליטים ושכבת העשירים להפאר שהם בונים את המדינה.

כדי למנוע כל נסיון של התקוממת הטילו השלטונות את האשמה למצבם של העולים, במצב המלחמתי השורר באזורנו.

כך הפכו את העולים, ללאומנים אנטי ערבים בצורה עיוורת. כך קורה עד היום, אחרי כל זעקת סבל של חלק מהאוכלוסיה, צועקת הממשלה בטחון!

ללאומניותם של העולים, יש חלק נכבד, גם

עם הקמת המדינה, היה צורך רחוק, להביא לבאן במהרות האפשרית, יהודים רבים ככל האפשר, כדי שיהיו את כח העבודה שיחליף את העובדים הערבי' שהיה במשק, ראשי המדינה דאג, היו אחוזי טירוף בחושבם על האפשרות שהיהודים בעולם, יסרבו לעלות ארצה, ואכן, רוב היהודים בארץ, עלתה, כתוצאה מפעולות הפחדה ומרוקון, הטלת פצצות על הקהילות היהודיות בחו"ל (יהודי עירק - סיפורם בגליון הבא). פעולות אלו אילצו את היהודים לברוח לישראל, מחשש לפוגרום, כל זאת, בעידוד ובהנהגת התנועה הציונית.

רובם המכריע של העולים, בא מארצות ערב, ומספרם בישראל הניע לפמיליון ומאתיים חסידים אלף.

במדינה הצעירה נעשו הכנות מרובות לקליטת העולים כל ההכנות, והיו מחוככות לתקופה קצרה ולא הוכנה כל תוכנית ממשית לקליטתם, לזמן ארוך, בצורה יעילה.

כך קרה שהעליה הגדולה דאג, נתקעה כמעברות, ומן ממושך (מעל ומעבר לצורך), ועד היום לא הצילו (או לא רצו) ראשי המדינה, לחסל את המעברות, חלקים אומנם קטנים מהמעברות עדיין קיימות מאכלסות בתוכם משפחות גדולות כתנאי עוני ומצוקה כלכלית חמורה. המשפחות שפוט מהמעברות, זכו לדיור נוח, וכיום יש להעביר חלק גדול מהם, לדיור חדש.

מצבם הכלכלי של העולים מראשית הקמת המדינה ובעיקר בני ערות המזרח לא השתפר במיוחד זאת בעקבות האפליה העדתית שהיתה נהוגה בשנותיה הראשונות של המדינה, אפליה ככל הנגיע למקומות עבודה, אפליה זו גרמה כמשרין לעובדה שרוב המקומות העבודה השחורה, מאכלסים בני ערות המזרח.

עניין חינוכם של העולים הופקר בידי אנשי חינוך, שהחינוך היה מהם והלאה.

אלה התוצאות

קטעי עיתונות 1972

צבועי העם

הסתכלו עליהם, רבותי! הביטו. ראו את אוסף הצבועים הקוראים לעצמם בעזות מצח כזאת, נבחרי העם".

הסתכלו בהם. בחבר הגורנישטים, אשפי ההתייעצות הביניסיעית, ה- עיסקות כחדרי חדרים, הפיטפוט, הרמיה, הצביעה, הציניות. הכיטו כהם היטב בלהטוטני הניסוח, הה- תחמקות, החוצפה, רודפי הפרסומת חסרי הכיסוי.

הביטו בהם היטב. עכשיו. חי- רטו אותם בזכרון. עכשיו כשערוותם מתייבשת שחור על לבן בדברי הכנסת. הביטו בהם עכשיו, שבוע ימים ניפחו את כל אמצעי התיקשורת בתישפוכת יומרנית, ה- פצת הבטחת שוא, הכרזות אמי- צות. ראייתם אותם לא?

ראיתם את הגיבור האזנר וחי- כריו מנפחים את החזה בטלוויזיה. עושים גוף משולש, יוצאים למחמה. ראיתם את מפי- מפלגת הפטפטנים המאוחדת, הנאמנה-תמיד-לעקרונ- תיה-הגמישים.

ראיתם אותם מקפלים זנב בין הרגלים כאשר התברר כי אומץ הלב והנאמנות לעקרונות עלולים לעלות במחיר כיסא נוח ומחומם, ראיתם אותם בורחים כמו עכ- ברים למזנון כאשר ח"כ אבנרי העלה להצבעה את ההצעה שלהם עצמם.

ראיתם את הסטאטיסטים של המגזן מרימים ידיים כאוטומט להצביע נגד ההצבעה על הצעה שהם חומכים בה, כי ציוה הבוס. ראיתם את הדתיים חוגגים נצהון נוסף. נוק-אאוט לא מהלומות, וראיתם את גו- האופוזיציה של הוד מלכותה, משעשעת את המליאה בחידודי לשון

בנתיבות - 98 אחוז; ובאר-יהודה 100 אחוז, דווקא מקומות דלים אלה זקוקים לשרותי חינוך רבים יותר, בגלל ריבוי התלמידים בהם.

למי נועדו דירות אלו ?

פער בהכנסות

בשנת 1968 היו שבעה מבין כל עשרה מהמשתכרים משכורות גבו- הות בישראל יוצאי אירופה ואמריקה אחד מכל עשר יוצאי אסיה או אפרי- קה; שניים מכל עשר ילידי-הארץ, בין ניתמכי הסעד היו 72 אחוז יוצאי אסיה-ואפריקה, אם כי חלקם בא- וכלוסיה הוא 36 אחוז בלבד, ואילו יוצאי אירופה אמריקה, שחלקם באוכלוסיה 49 אחוז, מנו רק רבע מניתמכי-הסעד. בשנת 1959 היתה ההוצאה לתצרוכת במשפחה מזרחית 63 אחוז מההוצאה במשפחה מערבית אך בשנת 1968 כבר ירד האחוז ל-52 אחת מתוך כל ארבע משפחות מבין עולי המזרח גרה עדיין, בשנת 1970, בצפיפות של שלש נפשות ויותר לתדר. בין עולי-המערב גרה כך רק אחת מתוך כל חמישים משפחות אם גילו-המצב היכה בהלם את קובעי המדיניות?

הביטו בהם היטב, רבותי, במ- אה ועשרים חכרי המועדון האכסר- כלוסיבי הקוראים לעצמם „נבחרי העם“. חירטו אותם בזכרון. עכשיו כשעתם הקטנה ביותר.

הם יצאו מן העניין בכבוד, כך הם קוראים לזה, נבחרי העם, כבוד גדול,

לא, ממורים עלובים שלי, לא אם תניחו לנבחרי העם האלה לטפל בעניינכם לא תגיעו רחוק...

חוסר עובדים

בשנת 1970 נזקקו שרותי-הסעד בישראל ליותר מ-350 עובדים מק- צועיים נוספים, אולם רק 150 איש סייעו אותה שנה את בתי הספר הגבוהים לעבודה סוציאלית. אבל, המחסור בעובדים מקצועיים אותה שנה היה מעל ל-200 איש, כיוון שבעלי תארים אקדמיים לא ששו לעת לעבוד במישרות. ששכרן ברוטו כ-600 ל"י - לנשוי עם ילד בשנת 1971 גדל הגרעון המצטבר ל-400 עובדים בערך. השנה שוב יגדל הגרעון ביותר מ-100 איש נר- ספים, ובשנתיים הבאות יעדה עוד יותר.

בבדיקה, שנערכה לפני כשנה נתגלה, כי מבין 305 עובדי-הסעד המקצועיים בערים הגדולות עסקו רק 14 בעבודות-שיקום, אבל, בעיי- רות הקטנות עסקו בשיקום שניים רק מבין 213 עובדים מקצועיים.

חוסר שרותי חינוך

כ-40 אחוז מהמשפחות הן מר- ובות-ילדים, בת"א כלומר-יש בהן ארבעה ילדים ומעלה. בבני-ברק מגיע מספרן ל-53 אחוז, אבל בראש העין-95 אחוז משפחות הן מרובות ילדים: בעיירה חצור - 95 אחוז;

ז ה ש מ

השנים האחרונות היו שנים של התגברות התנועות השמלניות, בעולם המערבי, שהביאו עמם גל של מאבקים סוערים ביותר: בסקייה קצרה של המאבקים הללו. נזכור את מאי 68 בפריז, את ההפגנות הסוערות באה"ב, נגד המלחמה בווייטנאם וכן את פעולות הליגה לשחרור האשה, בשמאל הקצוני יותר, נזכור את המאבקים החריפים שמנהלות קבוצת דב גנג התורכית, קבוצת באדר-מיינהוף הגרמנית, המחתרת האירית, הפנתרים באה"ב וארגון הטופאמארוס באורגוויי. השמאל בחו"ל ידע להשתרש עמוק באוכלוסיה. הביטוי לכך מתמצה בעצם אפשרותו לחיות בתנאי מחתרת. הוא ידע לנצל כל תסיסה בציבור וזכה בשל כך לאהדה וחברים נוספים רבים, עיקר המאבק מתרכז סביב הפועלים ומכאן שיתוף הפעולה בין פועלים רבים. לבין הסטודנטים השמאליים נוקרב האוניברסיטאות.

לעומתם השמאל הישראלי היומרני, לא הצליח ליצור מגע ממשי עם ציבור הפועלים (קבוצת "יש" נרתמה למאבק משותף עם פועלי אוטוקרס, - על כך בגיליון הבא, בכונה על ההשמאלה באוניברסיטאות). למרות הרגישות שמגלה הציבור בנעיות פנים ולמרות מאבקייהם הסוערים של ציבור הפועלים בארץ.

השמאל הישראלי מפולג, מתוסבך, קטן ומסובסך עם עצמו. הסיבות לכך הן, חוסר האונים שהוא מגלה מול הלאומנות הישראלית הגוברת, חוסר מקורות מימון רציניים ואי יכולת לגשר על פני הרעיונות האידיאולוגיים בין הקבוצות השונות כתגה זו נכתבת כדי לשפוך מעט אור על השמאל בישראל, צורתו ומאבקייו.

מפ"ם:

קבוצת השמאל הגדולה בארץ, מסוכסכת עם עצמה יותר מכל שאר הקבוצות, העובדה שהיא נחשבת לקבוצת שמאל בא לה בגלל הדור הצעיר שלה. הלהיטות של ראשי מפ"ם, לשכת בממשלה גורמת זעזועים קשים במפלגה, עקב התנגדות חריפה של הצעירים בתנועה, התנגדות הנובעת מאי רצונם להיות שותפים לממשלה של קפיטליסטים.

למפ"ם יש התסביך הגדול, שגורם לדובריה לגמגם בכל ויכוח על נושא הערבים, בעוד מפ"ם תומכת בזכויות הפלשטינאים. הרי רוב הקיבוצים שלה נמצאים על אדמה ערבית וכעלי האדמות הללו עובדים אצלה כשכירים.

רק"ח:

מפלגה כעלת השפעה ברחוב הערבי, למרות התמיכה שהיא מעניקה, עקרונית, לקיום מדינת ישראל.

רבים מבין המצבעים למפלגה זו מצבעים עבורה מחוסר ברירה באין תחליף אחד, המעניין הוא, כי למרות שרק"ח היא לא מפלגה סיצונית, והיא דואגת לשמור בקפידה על החוק, הפכה היא למפלגה למטרה שאליו נשלחים כל חיצו השנאה לשמאל.

רק"ח נמנעת מלקיים אסיפות בשכונות, או בקרב פועלים, משום הפחד להתקל בתגובה אלימה מצד האוכלוסיה, עובדה זאת מונעת מהמפלגה לגדול והיא רק שומרת על כוחה בכנסת.

השמאל בארץ

א ל ל מ ר ל

מק"י :

קוריוז שנוצר לאחר הפילוג במפלגה הקומוניסטית מסוכסך עם עצמו אחרי מותו של סנה. פעולות ממשיות לא ביצעה מאז הפילוג, יש להניח שמפלגה זו תעלם לאחר הבחירות.

העולם הזה- כוח חדש :

בראש התנועה עומד מוקיון אבנרי, דיקטטור ותעמולן היטלריסטי מאין כמוהו. הסתכסך עם שלום כהן, מיד לאחר שהם נבחרו לכנסת, פעולות ממשיות אין הוא מבצע (לפני הבחור לכנסת נהג להפגין), ובדרך כלל הוא נוהג "להידבק" לכל מאורע ליברלי כדי שיוכל להשמיע את קולו את עיקר מאמציו הוא משקיע בשבועון שלו, בו הוא נוהג להשמיק את יריביו וסתם אנשים, לרמות את הקוראים בסיפורי בדותה ותמונות ערום. אבנרי הצבוע, מסוגל לכתוב בהבדל של חודש. שני מאמרים, האחד נוגד את השני, תוך הסתמכות על זכרונם הקצר של הקוראים. השמליות כאבנרי, זיוף!

שלום כהן :

כשלושן לאורך כל הדרך, החמיץ הזדמנות פז שהצניקו לו הפנתרים, נכשל בהוצאת נוער 71, אחרון (?) הכשלונות שלו היה נסיונו לחקות את אורי אבנרי, בכלחמה נגדו (פרסם ספר על אבנרי), כשסוף סוף מגיע ספרדי לכנסת הוא מאכזב, חבל!

ברית השמאל :

רשימה "שעברה" בבחירות להסתדרות בראשה עומד יעקב ריפתין שפרש ממפ"ם. אינה מוכרת לציבור הרחב. רגע אחד! מי הם בכלל? ומה הם עושים?!

שי"ח :

הקוצה היותר פעילת מכל ארגוני השמאל, היא מבוססת בעיקר על חברי קיבוצים "שנשבר" להם ממפ"ם, מסוכסכת על "הציונות" (בעד ונגד).

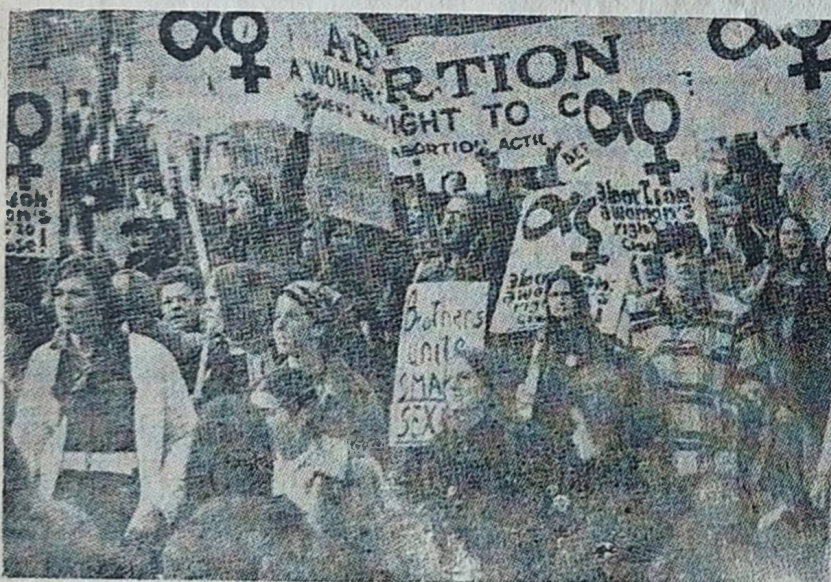
לזכותה של קבוצת שי"ח יש לזקוף את השורשים העמוקים של דיעות שמלאניות שהשרישה בקיבוצים והאוניברסיטאות היא מונה כ-800 חברים שכולם פעילים חרוצים. שי"ח לא הצליחה ליצור קשר עם פועלים ושכונות עקב הפער ההשכלתי בין חברה לבין השכונות.

"יש" :

חזית סטודנטים מצליחה, היחידה שיצרה קשר עם פועלים ושכונות, הצליחה להביס את שאר הרשימות בבחירות לאוניברסיטת חיפה. היא גם היחידה שהצליחה לגשר על חילוקי הדעות של חברה.

(המשך בעמוד 12)

השמאל בחו"ר

טחנות הצדק

סיפור על מאבק ממושך בפני שופט עויין

לרחובות היטה. נשאו כרוזת והסירו עלבונות בראשי המסטר.

מכולם הגדיל לעשות נתן כץ. כשבין היתר צעה בפומבי ובקולי - קולות: גולדה - התפטרתי, דווקא קריאה זו הוציאה את כבי' השופטת ורלינסקי מכליה. היא העיפה עין וועמת בנתן כץ וצרחת: "ים אתה שתגיד לגולדה להתפטר. כלומניק שכמוך? אתה יודע מי זאת גולדה בכלל? אתה יודע מה עשתה גולדה למען המדינה?!"

בגור-הדין, לאחר שהרשיעה את הנאשם, קבעה כבי' השופטת: "... ענין ההפגנות, נטילת משימות ציבוריות על כל מי שרוצה בכך - הפך למכת מדינה, וזה מהוה הפרעה רצינית לפעולה סדירה של המוסדות..."

היא אף הרחיקה - לכת והורתה "להשמיד את הכרוזים ואת המיסמכים שמשתייכים למה שהנאשם קורא ארגון".

היה זה משפט - בזק בדומה למשפט - צבא בעת מלחמה - לנתן כץ לא היה סניגור שיגן עליו. רבים יתקשו להאמין, כי סניגה מתרדה זו נחרשה בין כותלי בית-משפט ישראלי. שכן, זהו אחד המוסדות היחידים במדינה הווכה - בצדק או שלא בצדק - לאמון יותר מכל מוסר אחר.

פחות מפתיעים היו גילוייו של משפט - זה לאותם אזרחים. שהשם מרים ורלינסקי מוכר זה שנים. אין זה מקרה, שמה שיועצו את השופטת ורלינסקי לא היה התנגדותם השחצנית של אותם אריסטוקרטים מהדר-הכרמל לצעד הומניטרי ממדרגה-ראשונה גם לא אישיותה המבישה של ממשלת-ישראל.

השופטת הנוקשה, שיש המכנים אותה - גולדה במהדרות - כיס', היתה מזועזעת דווקא מהעזתם של פנתרים שחורים, לא עליונה, לתבוע את התסטרותה של ראש ממשלת ישראל. הוצפה שכונת: אתם יודעים מה עשתה גולדה למען המדינה? 23 בספטמבר 1971 במדור - שיחות הערב - תחת הכותרת אצלי לא תתפתר מתאר "ידיעות אחרונות".

סוף כעט 12

לנינגרה, יולי 1971, אולם בית משפט השלום. פניו חרושות הקמטים של השופט בודורובסקי מחמירות סבר, ולדמיר בודורובסקי הוא מנאמניה המסורים ביותר של המהפכה הבולשביקית, אין הוא מוכן לשפוט כמידת הרחמים את מפירי הסדר הציבורי. בפרט כשמידה גדושה של עזות מצח על פניהם. ואותו נאשם העומד בפניו ברגע זה זקוף הוא בלי ספק, חצוף גרישא הוא סטודנט לפיסיקה באונברסי' לנינגרה, יום אחד - סיפר התובע - החליט גרישא היהודי, שהחיים במולדת הרוסית נמאסו עליו. הוא וקבוצת חודיגנים נוספים יצאו לרחובות. נשאו כרוזת והסיתו עלבונות בראשי המשטר של הרפובליקה הרוסית.

הסטודנט גרישא הגדיל לעשות מכל חבריו, כשנשמע צועק בפומבי ובקולי - קולות: קוסיגין - התפטר!

מעניין, שדווקא קטע זה בעדות הוציא את השופט בודורובסקי מכליו; הוא העיף עין וועמת בגרישא וצרח: "מי אתה שתגיד לקוסיגין להתפטר, כלומניק שכמוך? ! אתה יודע מי זה קוסיגין בכלל? ! אתה יודע מה עשה קוסיגין למען המדינה? !

בגור-הדין, לאחר שהרשיע את הנאשם, קבע השופט "... ענין ההפגנות, נטילת משימות ציבוריות על כל מי שרוצה בכך - הפך למכת מדינה וזה מהוה הפרעה רצינית לפעולה סדירה של המוסדות..." היה זה משפט בזק - בדומה למשפט - צבאי בעת מלחמה. לגרישא אלכסנדרוב לא היה סניגור שיגן עליו. שוב הוכיח הצדק הסובייטי את עצמו.

ובכן, קורא, הגיעה העת להנחיל לך אנוכה. פרטי חס סור דלעיל אינם לקוחים כלל מן המציאות הרוסית, אל תשתומם! הרי לפניך הסיפור האמיתי: היטה יולי 1971, אולם בית - משפט - השלום. פניה חרושות - הקמטים של השופטת ורלינסקה מחמירות סבר.

מרים ורלינסקי היא מנאמניו המסורים ביותר של המשטר המורח - אירומי השליש בישראל. אין היא מוכנה לשפוט כמידת הרחמים את מפירי הסדר הציבורי, בפרט כשמידה גדושה של עזות מצח מאפינת אותם. ואותו נאשם העומד בפניה ברגע זה זקוף קומה - הוא בלי ספק חצוף.

נתן כץ הוא סטודנט לפיסיקה באוניברסיטת ים יום בהיר אחר. כשהחליטו בספר חושבים אריסטוקרטיים של הדר-הכרמל, כי הם מתנגדים להקמתו של מעון - טיקום לנערות - סוסית ליד אינור סגוריהם, החליט החוליגאן הזה, כי הדבר לא מוצא חן בעיניו.

הוא וקבוצה של כארבעים צעירים וועמים מוארי סאליב, שקראו לעצמם "פנתרים שחורים" יצאו

מכת מדינה?

כּוֹתְבִים לְנוּ ש

אני למענכם

שלום רב.
 בתומך אני במאבקכם המיכה פטיבית
 לדאבוני מאהר ועדיין הנני משרת בשדות פעיל.
 הריני מבקשכם לשלוח לי כל חומר שתפרסמו
 את העיתונים חבאים שיפורסמו על ידכם
 את התמורה אשלם לכם.
 חוק ואמץ
 רביט נמרוד גטר
 מ. א. 122819
 ה. צ. 2622/1

כל אשדוד פנתרים!

אתם בטח יודעים שאשדוד בית עיר-
 הפנתרים ועובדה נשהגעתם לכאן עם העיתונים
 ראיתם איך כולם חמס חוטפים את זה כמו לחמניות
 אף אחד לא חשב על הלירה וכולם היו סו-
 ננים להוציא את הסכום הזה בשביל לקדוח מה
 אומרים הפנתרים, עכשיו אני יודע שהעיתון שווה
 את זה.

האחדה לפנתרים היא עצומה באשדוד, ובי-
 עצם הרוב מה פנתרים, בשאתם נבנסתם לנמל
 אתם בטח הרגשתם את האהבה של כולם,
 אלברט ועשני
 (אשדוד)

אתם צודקים

אני בת שש עשרה וחצי ועובדת
 בזנות. העיתון שלכם מצא חן בעיני
 בגלל שהוא באמת דואג לאנשים סו-
 בלים כמו הילדה הזאת, שולה, ש-
 חולת-לב ואף אחד לא מעונין לעזור
 לה. ככה גם כתבתם על הזונות ביי-
 רושלים שהרבה מהם הם קסינות
 זה נכון. אני הרבה בוכה על מה
 שאני עושה. ההורים של נפרדו, יש
 לי 7 אחים והם עוד יהיו עבריניים
 ופושעים, על בטוח.

אני עובת את הבית בגיל 11.
 נורא רוצה להשתחרר מהעבודה הזאת
 אבל זה קשה נורא. אין לי לאן ללכת.
 העיתון שלכם עבר בין החכרות
 שלי והם אמרו שאתם צודקים. אתם
 הבאתם תקוה לי ולעוד חכרות שלי
 "שעובדות" ורוצות להשתחרר מזה,
 אצלנו הכנות מדכרות הרבה על
 ה"פנתרים השחורים",

קוראים הכותבים אלינו

מתבקשים לכתוב בקצרה,
 אנו נפרסם כל מכתב במלואו בתנאי שיתפוס
 מקום שליש טור בלבד.

את המכתבים יש לשלוח

ת. ד. 3742 ירושלים

ספיר = "עיוור"!

ספיר: "כל הדיבורים על פער כלכלי ועדתי
 הינם שקר וכזב" (מן העיתונות)

השאלה הנשאלת בעיקבות דבריו של שר האוצר היא; מדוע דווקא
 ספיר הינו היחיד שאינו מוכן להורות בדברים שכל יור יודע, שראש
 הממשלה מודה בהם, שהועדה לכדיקת הפער קבעה כי בישראל חיים
 כ- 250 אלף ילדים בתנאי עוני חמור. התשובה הינה פשוטה וחד-
 משמעית; הודאה של שר האוצר פירושה הודאה בבשלון המדיניות
 הכלכלית שלו. מדיניות שגרמה ביזבוז עצום של כספי הציבור,
 מדיניות שהצמיחה בן היתר את פרשיות "ורד" "אוסקוס"
 "נתיבי גפס". הודאה בדברים אלו פרושה "להסתלק". כמו בכל מקרה
 כזה במדינה דמוקרטית. אבל כאן בישראל, קיבל ספיר תינוך מיוחד
 "דמוקרטיה, כאן אין עוזבים "כסא". כאן "מותר" להמשיך ולדרדר
 את המדיניות הכלכלית של ישראל, מדיניותו הכלכלית הנפשעת של
 ספיר הינה חוליה ראשית של הפער הכלכלי הקיים.
 ספיר חייב להכחיש בלי סוף כי לא קיים כאן פער אחרת עליו
 להלק ובכדי לא להסתלק עליו להיות עיוור ולשקר בידעיו.
 על לכל דבר יש סוף.

פילו ל... אגדת פנחס ספיר!

"הפנתרים השחורים"

אל הקורא

מאז הופעת הגיליון הקודם עברה שנה, הפסקת הופעתו של העיתון, נבעה מסיבות תקציביות. אתה ודאי שם לב לעובדה כי גיליון זה שונה מקודמיו, מספר העמודים הוכפל ואנו מקווים להגיע למתכונת של 32 עמודים, אחת לשבוע החל מגיליון 6. אנו נפיץ את העיתון, בעיקר במפעלים ובשכונות,

טופס מנוי

לכבוד

ת.ד. 3742

ירושלים

הנני מצרף 10 ל"י עבור 10 גיליונות של "הפנתר - השחור"

שם פרטי

שם משפחה

עיר

מספר

רחוב

טחנות הצדק

ילכית משפט' השלום בחיפה הובאה אשה ככת 41 נתמכת סעד, באשמת התפרעות כלשכת הסעד שהנת מקום ציבורי. במהלך הדיון המשפטי, בפני שופטת השלום הראשית הגברת מרים ורלינסקה הרימה הנאשמת את קולת בנמותה להסכיר נטפלים אליה סתם. השופטת גזפה בה קשות על צורת הדיבור וארה לה בק היתר. אצלי את לא תחפנתרי ולא תצעקי. את לא מקרה סוציאלי. אם יש לך כסף להוציא על תטרזקות כמ מגדלים...

מן הסתם, סבורה השופטת ורלינסקי כי רק לגי בירות כמותה יש זכות לעשות חסרזקות. (על אותה שופטת בגליון הבא)

זה שמאל זה?

הברית הקומוניסטית המהפכנית:

כ-6 חברים בעלי נטיות מאויסטיות. היו יחד עם אבנגר את הפילוג הראשון במצפן. אין להם כל השפעה בקרב השמאל.

יש עוד מספר קבוצות המונות 4-1 אנשים. וחבל לבזבז מקום עליהם.

היו עוד קבוצות שנעלמו באותה מהידות שבה הם הופיעו.

נו? ואני שואל אתכם זה שמאל זה?

הארגון הסוציאליסטי הישראלי:

ארגון זה הוקם לפני כעשר שנים, הוא מנה כעשרים חברים ואוהדים, ידוע יותר בשם מצפן עברו עליו זעזועים גדולים והוא התרסק למספר קבוצות שהמשותף להם היא המהפכה הסוציאלי-סטית בכל המזרח התיכון. עיקר הפעילות של כל הקבוצות הללו הוא בויכוח בין הקבוצות עצמם והנה הם:

מצפן ת"א:

כעשרים חברים בעלי נטיות אנרכיסטיות. חזקה מאוד בתעמולה בחו"ל, כי שם יושבים מרבית חברי הקבוצה (חא חא חאא ו). מוצאים עיתון באופן לא סדיר והוא מיועד לחוגי השמאל, למרות שהוא מכונה ירחון פועלים.

צמח מהפילוג האחרון (בינתיים) עם מצפן ירושלים

מצפן י-ם

כעשרים חברים עם השקמות העלג תפאבליסטי של הטרזצקיסטי.

מכובות אמביציה עצומה כרחוב הערבי, ממר המועלים המסוגלים לקרוא את הירחון שלה. אפשר על יד אחת לסמור. נוסף לזה יש להם תנועת נוער הנטרות חסרפרת. יש בה כעשרה נערים.

אבנגרד:

כ-9 חברים עם השקמות פלג הלמברטיסטים של הטרזצקיסטים. שנואה על כל ארגוני השמל באופן מיד וחד מפרסמים שני עיתונים. אחד לנוער ואחר לבוגרים.

המעוניינים בחוגי בית מטעם

"הפנתרים השחורים" מתבקשים

לכתוב לת. ד. 3742 ירושלים

לפחות שבועיים מראש.

האשכנזי הדפוק פרי עטו של אפרים רוז, פורסם בעתון הסטודנטים "פי האתון".
את תגובת "הפנתר השחור" נפרסם בגיליון הבא, אנו מבקשים גם את תגובות הקוראים.

האשכנזי הדפוק

אבא פנתר מזדווג - ואני צריך לשלם ?

החדשים — דממה. שם אין מקנאים. שם אין מאיימים. האם יודעים מגיני העניים למיניהם כי מחקר שנעשה בירושלים גילה כי ההכנסה הנמוכה ביותר לגולגולת בכל העיר היא דווקא בשכונת... מאה שערים? ! ומדוע אין שם פנתרים ?
תוט מיוחד של חן משוך על הקיבוצניקים למיניהם המרימים קולם לטובת הפנתרים וקיפוחם. התנועה הקיבוצית ידעה עד כה להושיט יד אמיצה לבני עדות המזרח, ושלוש עדויות לדבר: א) האחוז האפסי של בני עדות המזרח שהצליחו להקלט בקבוצים. ב) עקרון העבודה, העצמית, שפירושו, למעשה, המנעות בכל כח מלחת עבודה ופרנסה למושבים שכנים, שהם לרוב של בני עדות המזרח. ג) ואחרון חביב: ההסכם המיוחד שעשתה התנועה הקיבוצית עם משרד החינוך והתרבות עקב הפעלת הרפורמה כדי שלא לטשטש את היחוד בהינדוק הקיבוצי, יקלטו הקבוצים לבתי הספר שלהם לא יותר מאשר 30%—20 של ילדים סעוני סיפוח לתוך הכתות של ילדי הקבוץ. (הילדים שלי, לפי דרישות האינסגרציה של משרד החינוך, ילמדו בכתות בהם אחוז סעוני הסיפוח יהיה יחס למשקלם באוכלוסייה כ-60%).

אבנים וביית מזוכיות

— ומה אתה מציע? האם להניח את הדברים כפי שהם? האם יזלים אנו לעמד מנגד ולשתוק?
— לא! חובה להפגין! אבל לא נגדי! הפגינה בתוך הנחלאות, וזעזעו את ההורים האדישים להעדרות ילדיהם מבית הספר! הקימו צעקות נגד משפחות שאינן מקפידות על נקיזן אלמנטרי ברחובות! סגרו לתנועה את הרחובות של נחלאות, כאשר נערים בגיל בית ספר ובגיל עבודה משוטטים שם ימים יתיחסו לחינוך ילדים כאל ערד בר חשיבות! הלחמו במסיבות התונה ובר מצווה המכלות את מעט הכסף שיש למשפחות אלה! הרגילו את ההורים לתקן בגדים במקום לזרוק אותם ולררוש חדשים! הפגינה נגד משחקי הקלפים הפושישם כנגע בשכונות העוני! הלחמו במפרנסים המוציאים חלק נכבד ממסכרותם על כרטיסי מפעל הפיס! יש לכם מה לעשות, ומה לזעזע! אבל מדוע אתם סוגרים את הרחובות בשכונות? מדוע באים להפגין באוניברסיטה? אני יודע כיצד להתיחס לחינוך ילדי, אתם אינכם יודעים זאת! אני משוכנע כי דברים חריפים אלה יקציפו את הפנתרים ואוהדיהם ממקומם. אבל היושב בבית-זכוכית — אל יידה אבנים, אם אתם חושבים כי אפשר לשכנע בני אדם בצדקתכם בעזרת אלימות, אני רצוי שתדעו מה חושב עליהם הרוב הרומם, העובר על פניכם ללא תגובה, שומע בשאט נפש את סיסמאותיכם הנבוכות, וממחר לעבודתו כדי שיוכל לפרנס את ילדיו, ולמכן את התמיכה בכם ובאלה שאתם טוענים כי אתם מייצגים אותם.

בשכונת מוסררה. לי אין עשרה ילדים, בדיוק מהסיבה הזאת: אינני יכול לדאוג לילדי אם הצדק הסוציאלי של המדינה סבור כי אני צריך לפרנס עוד ילדים אני מעדיף כי יהיו אלה ילדי: רק או יש להם סיכוי להביא תועלת לחברה, בעוד שרוב הסיכויים של ילדי אבא-פנתר הם לכוא ולגנוב בביתי בשעת לילה מאוחרת, או להתגרות בילדי „המטופחים“ שעה שהם עוברים ברחוב.

— אבל מה אשם הילד העשירי של משפחת אבוטובל. הוא כבר נולד, והוא צריך לקבל את המגיע לכל ילד!

הוא איננו אשם! אבל גם ילדי אינו אשם בכך! להוריד ממני יותר, כדי לתת למשפחת אבוטובל יותר — פירושו למנוע מילדי את המגיע לו, כדי לתת לילד אחר.

אל נשכח כבר עכשיו מקבל ילד ספרדי הרבה יותר מאשר ילד אשכנזי: יום לימודים ארוך עולה למדינה פי 1.5 או 2 — וזאת על חשבון משלם המיסים „העשיר“; לרוב הילדים הספרדיים יש גן קטנים חינם — ואילו אני צריך לשלם זאת מכספי; ילד ספרדי עובר את הסקר בציונים נמוכים יותר מאשר ילדי, ולכן גם כשהם שווים ברמתם סיכויי של הילד הספרדי ללמוד בבית ספר תיכון חינם גדולים משל ילדי.

— אבל יש עשירים המרוויחים שלשת אלפים לירות נטו לחודש. צריך להוריד להם עוד מיסים! מדוע? ! אדם שיש לו 3000 ל"י נטו לחודש, הרויח ברוטו 9000 ל"י — והוא כבר פירנס עשר משפחות אם יגדילו את המיסים עליו, הוא פשוט יצמצם את היקף עסקיו. אין זה מבהיל את המפגינים ברחובות, אבל משמעות של צמצום עסקיו של עשיר פירושה פחות עבודה לכמה פועלים. אדם איננו מוכן לעבוד רק למען הסוציאליזם — גם הסוציאליסטים מקבלים שכר תמורת עבודתם!

האמנם אפלייה?

אתם טוענים כי מפלים אתכם לרעה, וכי אתם רוצים רק צדק. הבת נבדוק: שתי שכונות יש בשולי גבעת רם הירושלמית: שערי חסד — שכונה אשכנזית; ונחלאות — שכונות ספרדיות. רמת תדיר שווה בשתי השכונות. לכו וספרו כמה אנטנות טלוויזיה יש בשערי חסד, וכמה בנחלאות; לכו לראות ילדים משוטטים ברחובות בשערי חסד; ולכו חפשו בריונים בשערי חסד. זאת ועוד: כאשר החל וולפסון לבנות את שכונתו החדשה ליד הבתים האחרונים של שערי חסד — פירסמו הפנתרים מודעה כי שכונה עשירה ליד הנחלאות טומנת תומר נפץ חברתי, והם רמוזו עבה מאוד לוולפסון שאם הוא רוצה מנוחה בבנינים החדשים — שיתרום כסף לשיקומם של הפנתרים. ואילו שערי חסד, הקרובה יותר לבתים

לאחר שנסתיים הפסטיבל של שבוע-האחד במאי, והפנתרים חזרו למאורותיהם, סבור אני כי צריך לומר באונוי המפגינים למיניהם כמה דברים, שאם אמנם לא יהיו געימים, לפחות ישקפו מה חושבים עליהם אנשי „הרוב הרומם“.

תחילה אציג עצמי: אני שייך לצבור „הדפוק“ ביותר במדינה: ילדי הארץ, אשכנזי, תושב עיר, עובד משרה וחצי כדי להרויח כ-1500 ל"י (ברוטו!) לחודש. משרת במילואים כל שנה; נשוי ואב לשלושה. (אחרי תשלום מס הכנסה, בטוח לאומי, מס רכוש על דירתך, מיסי עירייה וק"ח — ירדו כ-40% משכרי. הפנתרים, כידוע, אינם משלמים את כל אלה).

צבור הפנתרים ותומכיהם הפגין נגדי ונגד חברי: אנחנו חיים ברמת חיים גבוהה בעוד 60% מהאוכלוסייה חיה מתחת לסגדרט. (מספר זה, 60%, נמסר על ידי אחד המפגינים).

מה משמעות מספר זה? פירושו של דבר כי 40% מאוכלוסיית המדינה נושאת על כתפיה את הנטל הכל-כלי של שאר 60%! פירושו של דבר כי בנוסף לשירותים שאני מממן בשביל משפחתי (חינוך, בטחון, וכו'), אני מממן שירותים אלה בשביל עוד משפחה וחצי! אני שייך לחוג „העשירים“, ולכן 40% ממשכורת הולך למיסים ממשלתיים ועירוניים, בעוד 60% העניים אינם משלמים כל מיסים. פטורים ממיסי עירייה, אינם משלמים לקופת חולים — אבל מקבלים את כל השירותים הללו מן המיסים שלי!

אבא פנתר החובותי

„במוסררה גרות משפחות של עשרה ילדים, וצריך לעזור להם, אין להם סיכוי לצאת מן הבוץ שהם בתוכו“. נכון! אבל אני מצהיר בהן צדק, ואני מוכן לעבור בדיקות דם לצורך זה: את חמשת הילדים האחרונים של משפחת אבוטובל לא אני ילדתי! ואומר דברים חריפים עוד יותר: להזדווג יכול כל חתול ליד כל פח אשפה. ייחודו של המין האנושי בכך שהוא מפרנס את צאצאיו, דואג להם, ומנחיל להם את התרבות שירש מאבותיו. אם אבא-פנתר סבור שהוא גמר את תפקידו כאב בגמר ההזדווגות, ומכאן ואילך הוא מטיל עלי את האחריות על צאצאיו — אני מודיע במלוא החומרה כי אני מסרב להשתחף במשחק אוילי זה! לא יתכן שהטיפול באשה ההרה יהיה חינם באמצעות התחנה לטיפול בנשים הרות (חינם לאבא-פנתר, על חשבון המיסים שלי), הלידה על חשבון ביטוח לאומי (רק אני משלם ביטוח לאומי); טיפול רפואי חינם בטיפת חלב או כקופת חולים (חינם לאבא-פנתר, מהמיסים שלי); חינוך חובה ותיכון חינם (כנ"ל) — ואחרי ככלות הכל אני זוכה לגידופים ולהפגנות כי אינני נותן מספיק למשפחה ברוכת הילדים במוסררה. יותר מזה: אם נגזר עלי לפרנס עוד שני ילדים, אני מעדיף שיהיו אלה ילדי שלי, מאשר ילדים שיולדו

מה נשמע ב... "הפנתרים השחורים"

ועידה ארצית

הועדה המרכזת של הארגון, החליטה לבנס ועידה ארצית של הפנתרים השחורים, הועידה תערך תוך חודש. במרכז סדר יומה של הועידה, תעמוד השמלה: "הפנתרים לאן הועידה תצטרך לקבוע את דרכי המאבק וצורתו בעתיד. מיד לאחר הועידה, תצא משלחת של הארגון לאירופה וארה"ב לשם הסברה ואיסוף תרומות לאגון.

עמדי בארופה

שבתאי עמדי מחברי הארגון בירושלים, נמצא בדרכו לאיטליה. קודם לכן שהה עמדי בהולנד והשתתף שם בכנס על בעיות הנוער בעולם, הוא ייצג את הנוער הישראלי בכנס השתתפו שני ישראלים נוספים, ערביה ממזרח ירושלים, וכן צעיר מבני המעוטים. בגמר הכנס הגיע לצרפת כדי להכין את הופעת חברי המשלחת שתגיע לשם בקרוב.

אלבו הודח!

באספה השבועית של הארגון מתאריך 2.8.72 הוחלט פה אחד, להדיח את יעקב אלבו מכל פעילות כארגון הפנתרים השחורים. אלבו הואשם ע"י הארגון, בניצול מעמדו לצרכיו הפרטיים. (על יעקב אלבו בגיליון הבא)

הודעה לחברים

חברי הארגון הרוצים לכתוב כתבה מחוץ למסגרת מכתבים למערכת, מתבקשים לשלוח את הכתבה מיד עם הופעת העתון. יודפסו רק כתבות שיגעו שבועיים מראש לפחות.

כתובת המערכת:

ת.ד. 3742

שוחררו מרציאנו וביטון

שני חברי הפנתרים שנעצרו כחשודים בניסיון להצית את משרדי הליגה להגנה יהודית, שוחררו. שחרורם בא לאחר מאבק משפטי ארוך ומייגע

סיבת המעצר, ולא קיים חשש להצתה מחודשת (האומנם?). על כן הורה לשחררם בערכות של שלוש אלפים לירות כל אחד. בערעור ייצג אתסעריה א. הר ציון, ואת ביטון ויצגו א. אלעד ופ. לנגר. יצוין כי היחס אל השניים מצד שלטונות בית הסוהר היה עויין במיוחד, הם הוחזקו במרבית הזמן בצינוק ובתאי כידור. למרציאנו גילחו את שיער ראשו וביטון זכה לחספת קצרה. עם שחרורם, נערכה לשניים מסיבה עליזה במרתפי טורמלו בירושלים.

כל בקשות השחרור עד לשחרורם כערכות. נדחו ע"י בתי המשפט כולל בקשה שהוגשה לבית משפט העליון. ע"י עו"ד שלמה שגב ממלא מקום אב בית דין העליון השופט אמר כי שברו של סעריה מרציאנו מצדיק את המשך המעצר וכי הוא מתרשם לרעה ממעברו העשיר בהפגנות (חוצפה!) והדבקה כרחים (בישה!) על הקירות. כבקשתם האחרונה שנשמעה בפני השופט י. כהן בבית המשפט המחוזי, קבע השופט כי "הסולחנה" שנערכה בין הפנתרים לבין הליגה, מבטלת את

פגישה בארה"ב

מאצים ניכרים נעשים ע"י אוהדנו בארה"ב להכין מפגש בין המשלחת שלנו לבין בוני סיל וניוטון מנהיגי הפנתרים שם. אים ישאו המאמצים פרי או לא זאת נדע תוך זמן קצר ביותר.

קנדי בישראל

פגישה מרגשת בין איש הקהילה היהודית בקנדה שלום פרץ לבין חברי הפנתרים נערכה בירושלים. בפגישה סיפר האורח כי מאז קום הפנתרים הופיעו בקנדה, מספר פעמים, השר הלל וכן מר בן שמחון, שהנים עשו להרגעת הרוחות בקרב יהודי מרוקו הרבים שם. עם זאת הוברר כי לאחר כנס ברית יוצאי מרוקו שהתקיים זה מכבר בישראל, התעוררה התסיסה מחדש, וזאת בעקבות פגישות הצירים מקנדה לבין הפנתרים בארץ.

הפגנת הפנתרים בראשית דרכם

אלה מטרותנו

1. חיסול משכנות העוני

הקצאת תקציבים לפתרון מהיר של מצוקת הריוור למשפחות מרובות ילדים, הגרים בצפיפות נוראה.

2. חינוך חינוך מגיל 3 הינו דבר חיוני כיום בשכונות, כל השלבים בחינוך יהיו חינוך, החל מהפעטונים ועד גמר הלימודים באוניברסיטה.

חינוך חינוך מגיל 3 הינו דבר חיוני כיום בשכונות, כל השלבים בחינוך יהיו חינוך, החל מהפעטונים ועד גמר הלימודים באוניברסיטה.

3. שכר מינימום ריאלי

משכורת מינימום לפי גורל המשפחה, שתאפשר קיום נאות.

4. שיכון לזוגות צעירים

יבנו שיכונים לזוגות צעירים במחירים נוחים ובתנאים שהצעירים יוכלו לעמוד בהם.

5. שוויון לכל

לא יזכה אדם להנאות בגלל מוצאו הערתי, דתו, צבע עורו או השתייכות לקבוצה מסוימת גם לא יופלה אדם לרעה בגלל הסיבות הנ"ל.

6. חיסול מוסדות לנוער עברייני

חיסול מוסדות לנוער עברייני שהם חממה לגידול עבריינים לעתיד, ובמקומם להקים להם פנמיות, בתי ספר מקצועיים ועיוניים:

7. שינוי חוק המעצר ללא משפט

חוק המעצר, גורם לאי צדק, בכך שהרבה אנשים יושבים במעצר, עד למשפטם, ולבסוף יוצאים הם זכאים במשפט, ויוצא שישבו חינוך בבית הסוהר.

8. תוכנית פיתוח שוויונית

לא תזכה שכונה לעדיפויות בפיתוח, בגלל סוג תושביה, והפיתוח יחולק שווה בכל השכונות, לדוגמא: כמה משקיעים בצפון תל-אביב וכמה משקיעים בדרום העיר

9. דמוקרטיה, וחופש הפרט,

חופש ההפגנה וחופש הדיבור אינם ניתנים לחלוקה, ביטול כל חוק הפוגע בשני יסודות דמוקרטיים אלה.

10. צרכי הכלל החיוניים, שרות ממלכתי חינוך

שרותי בריאות למשל חייבים להיות חינוך, כמו כן, ספרי-לימוד ומחברות וכו'.

“הפנתרים השחורים”

מאבק משותף

אל פועלי:

* הנמלים,

* המאפיות,

* המזון,

* הדפוס,

* התעשייה,

* ושאר העובדים בישראל.

אנו קוראים לכם לשבות לאות

הזדהות עים מאבקם של פועלי

עלית. זיכרו!

מאבקם של פועלי עלית הוא מאבקכם.

היזדהו יימם בשביתתם !!!

ארגון „הפנתרים השחורים”